

KARACAHMET'E GİDEN YOL

USTURA KEMAL' in
Nefes kesen yeni macerasına
**HAFTAYA
BAŞLIYORUZ**

ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yedigâr

KEMAL

31 Temmuz 1974 Çarşamba - Sayı: 8 - 100 Kuruş

Yaşanmış bir olayın hikâyesi:

Kafamı kes, derisini yüz, öldüğümü kimse anlamasın

Dağa çıkıp 15 yıl eşkiyalık yapmış, hükümet kuvvetleri ile yaptığı seksen çarpışmada ölmeden kurtulmuştu. Nazilli dolaylarında Karıncalıdağ'daki bir çarpışmada adamlarından birinin kurşunu ile vuruldu ve...

İzmir'de eşkiya takip kumandanı Ali Paşa

Bir Yörük aşiretinden olduğu için Çakırcalı lakabını almış olan Mehmed, on bir yaşındayken babası Ahmet Efe'yi kaybetmişti. Hükümet kuvvetleri, dağa çıkıp eşkiyalık yaptığı için Ahmet Efe'yi öldürmüşlerdi. Çakırcalı Mehmet, yirmi beşine basınca dağa çıktı. Başına topladığı adamlarla eşkiyalığa başladı. Sultan Abdülhamid devriydi. İzmir, Aydın ve Muğla'da kötü idareye baş kaldırmış, hükümete de "Çakırcalı Mehmet dağa çıktı, Osmanlı gelsin, beni tutsun" diye haber salmıştı.

Tam on beş yıl dağlarda gezdi durdu Çakırcalı. Bir türlü ele geçirilemiyordu. Ortada türlü söylentiler dolaşıyordu. Bunlar arasında ağır olanlar da vardı. Halk, onun yakalanamadığını görünce "İzmir valisi, onu koruyor ve yakalamıyor" diyordu.

Çakırcalının "Hacı" diye çağırdığı bir kurmaybaşkanı vardı. Adı Mustafa'ydı bu arkadaşının. Çakırcalının sağ koluydu adeta. Çarpışma planlarını o düzenliyordu.

Zenginlerden aldığı paralarla köyle-re çeşmeler, yollar yaptırıyor, fakir kızları evlendiriyor, onlara çeyiz veriyordu. Bu nedenle halk, onu tutuyordu. Çakırcalı bir efsane kahramanı olup çık-

ması. Ancak, bir gün sonu gelecekti Kendisi de biliyordu bunu.

Kurmaybaşkanı olan Hacı Mustafa'ya bir gün şöyle dedi:

"Hacı, su testisi, su yolunda kırılır. Bir gün ben de vurulacağım. Ve öleceğim. Sana vasiyet ediyorum. Ben, vurulup da ölünce hemen kafamı kesersin ve yüzümün derisini yüzersin. Çünkü hükümet kuvvetleri ve benim düşmanım olan öteki eşkiyalar, öldüğümü bilmeme-lidirler. Hepsi işi azdır."

Ve bir gün Çakırcalı Mehmet Efe, Nazilli dolaylarındaki Karıncalıdağ'da hükümet kuvvetleriyle çarpışmaya tutuşmuştu. Eşkiya takip kumandanı Ali Paşa'nın askerleriydi çarpıştıkları. Kalyalar ardında ateş ediyorlardı. Birden bir kurşun patladı. Çakırcalı, Hacı Mustafa'ya "Öleceğim" dedi. "Sen dediği-mi yap. Kafamı kes. Yüzümün derisini yüz."

Ve Hacı, öyle yaptı. Hükümet kuvvetleri, olay yerine vardıkları zaman Çakırcalının zeybekleri çekilmişlerdi. Başsız bir ceset buldular. Sonra, biraz ileride yüz derisi soyulmuş bir insan başı. Cesedi ve başı şehre getirdiler. Halka tanınması için gösterdiler. Çakırcalının karısı, cesedin sırtını çevirtti. Oradaki bir ben'den Çakırcalı'yı tanıdı.

1

İnci MACERANIN
DEVAMI

USTURA KEMAL

Yazan ve Çizen: Haldun Sevel

Laz: - Çerkez Mahmut kızına tasallut eden birini vurmaktan içerde epey yattı, diye konuşurken kapı açıldı içeri yine aynı yavru girdi... Hiç biri kıza bakmaya cesaret edemiyordu, lakin Ustura gözleriyle yiyordu Çerkez kızını...

Ustura Kemal yasak meyveyi dişleye dursun: Tam o sırada, Kolcu Arif'in takımı, gecenin karanlığı içinde ağır ağır ilerliyordu. Ortalık sessizdi. Bir ara uzun Ahmet'in atı hızlanıp Kolcu Raif'in yanına vardı.

ÇARŞAMBA
GÜNLERİ
ÇIKAR
HAFTALIK DERGİ - 100 Krş.

Sahibi Veb Ofset
İleri Matbaacılık A.Ş.
Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI
Hazırlayan: Ceyhan AKNESİL

Telefon: 26 60 00
27 83 20
27 37 61

İdare: Alayköskü Caddesi, Eryılmaz Sokak Çağaloğlu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

Uzun, ha bire :
-"Dursak, dinlen-
sek," deyip duru-
yordu. . Lâkin Kol-
cu Raif'in artık
sabır bardağı taş-
mıştı. . -"Acele et-
me" diyordu"- Da-
ha iki köyü bir an
önce geçmemiz lâ-
zım. . "Birkaç kö-
peğin havlamala-
rı duyuluyordu. .
Etraf uyuyordu. .

PUSUYU ORMANDA
KURACAGIZ.

TÜÜÜ... ULAN
MISKIN HERİFLER,
ESKİYA BASSA BUN-
LARI KİTİR KİTİR
KESER.

Kolcu Raif ken-
di kendine yüksek
sesle:-"Pusuyu or-
manda kuracağız",
deyip duruyordu. .
Uzun Ahmet cevap
vermiyordu. . Ne
bıçakçı Petraki'-
de ses vardı, ne ö-
teklerde. . Heps-
nin de kafasında az
sonra karşılaşa-
cakları olayların
korkusu kavrını-
yordu. .

Uzun Ahmet
taşra lı idi; bu yüz-
den köyleri köylü-
leri çok severdi
-"Öyle deme be
Ba iğ beyciim de-
di, "Fukaralarinsa-
bahtan akşama ka-
dar tarlalarda a-
nalari ağlıyor! Ve
az sonra da köy-
den çıktılar. . Kol-
cunun bahsettiği
ormana dalmış-
lardı.

ÖYLE DEME BE
RAİF BEYCIİM
FIKARALARIN SAB-
AHTAN AKŞAMA
KADAR ANALARI
AĞLIYOR.

MAL TESLİM EDİLİRKEN ADAMIM PIC
MAHMUT BİZE İŞARET
VERECEK.

Uzun Ahmet :
-Yer tamamdır Ra-
if Beyciim dedi ;
"Heriflerin bura -
dan geçmesi lâ-
zım, mal teslim e-
dilirken, adamın
"Pic Mahmut" bî -
ze işaret verecek
Buna Raif pek se-
vinmişti. . İçini
kemiren endişe ve
heyecan, biraz ol-
sun hafiflemişti zi-
ra.

- İyî iyî dedi,
-Şu sen in Piç her -
ge lesi gözüme gir -
di, bundan böyle
bu işlerde o fir -
lamaya da pay var.
Ve tabî bu duruma
Uzun Ahmet ziya -
de siyle sevinmiş ti
Hemen de kasıl -
dı mendebur. -Ra -
if Beycim dedi,
-Ben im ad amla -
rım şeytana pabu -
cunu ters giydiri -
ler.

RAİF BEYUMU; BEN BU USTURA KEMAL
NAMUSSUZUYLA KOZUMU
NASIL PAYLAZACAYIM.

Kolcu Raif'ini -
şaretli üzerine at -
lar durdu, hepsi
aşağı indiler... O
sırada çiftlikten
ayrılalı beri ağ -
zından bir tek ke -
lime bile çıkma -
mış olan, Bıçakçı
Petraki, Kolcuya
doğru seslendi:
-Vre diye bağırdı;
-Vre Raif Beyim,
bana bak hele !!

- Ben bu Ustu -
ra Kemal namus -
suzu ile kozumu
nasıl paylaşaca -
ğım, nered e ? Raif'
in tebessüm eden
çehresi bir anda
silindi, şimdi yüz ü
hortlak görmüş
gibi ydi.. -Bak Pet -
ra ki dedi; sana söz
veriyorum, seni
onunla karşı karşı -
ya bırakacağım.

BANA BAKIN UYUYUP KALMAK YOK
HERİFLER BİZİ BASTIRIR ANAMIZI
AĞLATIRLAR.

Hepsi de çok
yorgundular, atla -
rı birer birer a -
ğaçlara bağlayıp
toprağa uzuniver -
diler. İçlerinde da -
ha yatar yatmaz
gözleri kapananlar
olmuştu... Kolcu
derhal bağırdı: "U -
yuyup kalmak yok"
dedi, "- Herifler
birden bastırır, a -
namızı ağlatırlar"

Kolcu Raif' in "Birden bahsırır - lar ha" diye bahsettği adamlar, yani biz imkilerin takımı; öyle endişe duyulacak kadar ya kında değildiler. Çerkez Mahmut'un evinde kurulmuş yer sofrasından henüz kalkmışlardı. İlk doğrulan Çerkez Mahmut oldu.

Cerkez Mahmut Laz Osman'ın yayan gılmek istediğinden habersiz dışarıdan-" Atlar hazır Osman Efendi" diye, bağırdı.. Hep birlikte dışarı çıkarken, o fıstık gibi Çerkez kızı elinde bir fenerle, yine önlerine çıkmıştı.

Şimdi alaca birkaç ranlığın içinde düşe kalka hızlı hızlı ilerliyorlardı. Hani Ustura Kemal de muhtakak aynı şeyi düşünüyordu ki arkadan Arap Mehmet'in sesi duyuldu. -"Kemal be" diye söyleniyordu; o kız neydi öyle be içim gitti ulan.

Ustura Kemal de etkisinde kalmış, fena üşütmüştü Çerkez kızına; bir de Arap Mehmet tutup ta allem kalem edince.. -Höst ulan inek dedi, -Bir kendine bak, bir de o ahuya bak, balkabağı kendini bir bok mu zannediyorsun... Arap fena kızmıştı...

Ustura , Arap Mehmet'le dalga geçip neşelenmişti ama, Arap Mehmet'in bütün neşesini kaçırmış, üstelik kırmıştı da. Kendi kendine de bozuldu "-Ulan Kemal namussuzu" diye söylendi, "Ne vardı durup dururken Arap'ın keyfini kaçıraca k."

Onlar böyle keyifle, aşkla, oyala na dursunlar, esas endişelenecek belânın biraz gerilerden sinsi sinsi gelen, Piç Mahmut olduğundan haberleri bile yoktu.. Lâkin Pic aşırı sinirli ve heyecanlı idi... Çakılmasın diye de gerilerden geliyordu.

Bu sessiz ve soğuk yürüyüş, bir saate yakın bir zaman daha devam etti. İlerden köpek havlamaları geliyordu, bir köye ya klaştıkları belli idi. Ve bu köy az önce Kolcu Ralf, Bıca kçı Petraklı ve cümle kopukların geçtikleri köydü.

Laz Osman seslenince en önde yürüy en Çerkez Mahmut durdu. Laz : -" Onlarla " dedi, "Nerede buluşacaktık?" Çerkez: -"Pınarın başında" deyince, Laz esas sormak istediği soruyu yapıştırdı: -Yahu dedi, bu karanlıkta pınar bulunur mu?

Çerkez Mahmut nedense pek sa kın, ve kendinden emin gözükiyordu grubun içinde hani tek sa kın adam da oydu galiba... Laz Osman'na durmadan-"Gelmedik mi? daha çok gidecek miyiz deyip duruyordu. Pek heyecanlıydı.

Çerkez Mahmut, "-Tamam Osman efendi" diye ce vap verdi, "-Bir kaç adım sonra oradayız." Laz Osman bu zifiri karanlık orman içinde Çerkezin nasıl olup da yolu bulabildiğine akıl erdiremiyor, kötü bir durum olması için de, dua edip duruyordu...

Çok gitmediler az sonra genişçe bir alana çıktılar; ağaçların koyu gölgelerinden kurtuldukları için, şimdi yönlerini daha iyi seçebiliyorlardı.. Ustura Kemal ilerlerde üç dört at lının hayalini seçer gibiydi; Laz Osman'a seslendi Durum rahata kavuşunca Çer-

HAH HAH HA. BEN BU ORMANIN. İCİNİ KARIŞ KARIŞ BİLİRİM

kez Mahmut'un çingiraklı kahkahası duyuldu.. Gü-lüyordu-"Eee tabi, ben demedim mi, size, bu ormanın içini karış karış bilirim ben." Laz Osman ise, içindeki endişelerden bir türlü sıyrılamı-yordu. Kolcu'dan korkuyordu.

(Arkası 20'nci sayfada)

Azgın Fehim Paşa Bursa'ya sürülüyor

Kanun tanımayan, kim-seden korkmayan bil-diğini çekinmeden yapan sokakta adam vuran, gözü-ne kestirdiği, ya da hoşuna giden kadınları, kızları ka-çıran ev basıp sokak sa-vaşlarından çekinmeyen bir adam olan Azgın Fehim Pa-şa'nın yaptıkları Padişah'a malediliyordu. Halk, "Öy-le olmasa, Padişah onu ce-zalandırır. Çünkü Fehim Pa-şa'nın rezaletleri, cinayet-leri, yerli ve ecnebi herke-se kafa tutması birer suç-tur. Ve Padişah'ın bunlar dan habersiz bulunması o-lanak dışıdır. Demek ki Sul-tan Hamid de onunla bera-ber..." diyordu.

Fehim Paşa'nın reza-letleri ayyuka çıkmıştı. De-ğil sade memlekette, Al-manya'da ve İngiltere'de bile ondan bahsediliyor-du. Times gazetesinin mu-habirleri bu azılı kişinin

Fehim Paşa'nın kötülükleri Avrupa'da bile

dilden dile dolaşıyordu. Alman Büyükelçisi

Baron Marşal, Sultan Hamid'den, Fehim

Paşa'nın İstanbul'dan sürülmesini istedi.

Padişah, hâlâ onu başka yere sürmek

istemiyordu. Halk ise dehşet içindeydi.

rezaletlerini gazetelerine duyurmaktaydılar..

Alman Büyükelçisi Ba-ron Marşal, kendi uyru-ğundan bir Alman'ın karı-sını Fehim Paşa'nın kaçır-ması olayını parmağına do-lamış, bu muzur adamın İs-tanbul'dan uzaklaştırılma-sını Padişah'tan istemişti.

Sultan Hamid, Tevfik Paşa'yı Sefir'e gönderdi. Bu konudaki ısrardan vaz-geçilmesini Elçi'den iste-di. Baron Marşal şöyle de-di:

"-Bu adam, herkesin yüreğine korku salmıştır. Kendisi İstanbul'da bulun-dukça kimse onun aleyhin-de söz söyleyemez. Onun mutlaka buradan başka bir yere sürülmesi gerekir. Bu yapılmazsa Fehim Paşa, işi daha da azıtır. O zaman Almanya ile Osmanlı İm-paratorluğu arasında sürüp giden dostluk ve iyi ilişki-ler de bozulur. Ben, son rezaleti, henüz devletime bildirmiş değilim. Alman gazetelerinin de Fehim Pa-

şa'nın fenalıklarından bah-setmelerini önledim. Ancak artık tahammül kalmamış -tır.."

Tevfik Paşa ise, birki-şinin muhakeme edilmeden sürülmesinin doğru olma-yacağını, Sultan Hamid'in de böyle istediğini söyle-di. Büyükelçi, ısrar ediyor-du. Fehim Paşa, hemen sür-ülmeliydi. Yoksa bütün rezaletleri Avrupa basınına aksedecek ve Osmanlı İm-paratorluğu'nun prestiji sar-sılacaktı. Bu arada Padi-şah hakkında da bu sonu-cun hayırlı olmayacağı Tevfik Paşa'ya hatırlatıldı.

Sultan Abdülhamid Yıl-dız Sarayı'nda, Alman Bü-

yükelçisi Baron Marşal'ın vereceği cevabı sabırsız -lıkla bekliyordu.

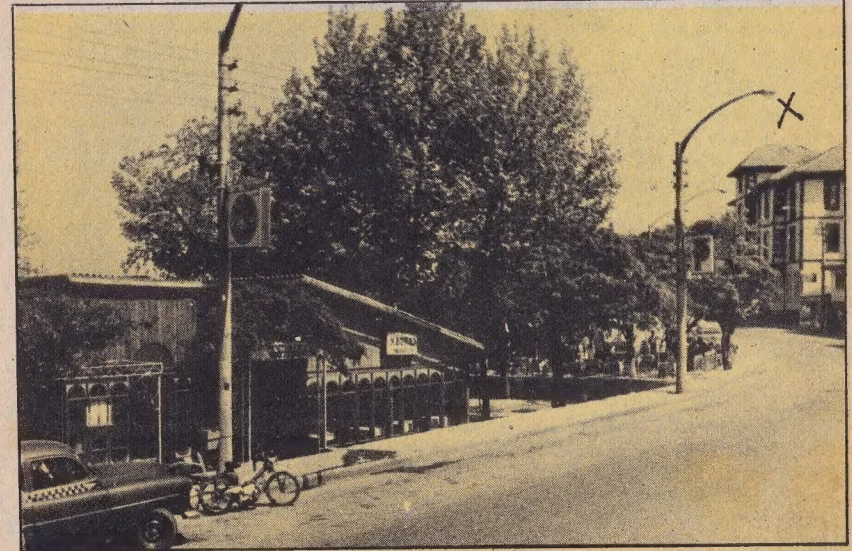
Padişah, Tevfik Paşa'dan bu görüşme işi için bir rapor istemişti. Tevfik Pa-şa yazdığı arızada "Al-manya, Osmanlı İmparator-luğu bağımsızlık haklarını kuvvetle savunurken ben-degan ve yaverandan biri-nin bunca cinayetleri işle-mesini ve hepsinin gizli kalmasını arzu etmediği-ni, Sefir Baron Marşal'ın kesin olarak bildirdiğini ve Fehim Paşa'nın İstanbul'dan başka bir yere hemen sürülmesi gerektiğini" ar-zetmişti. Padişah'a sunu-lan bu arıza 14 şubat 1907

tarihini taşıyordu. Fehim Paşa'nın sonu gelmişti ar-tık.. Ertesi günü Fehim'in Teşvikiye'de İhlamur caddesindeki konağın -dan bütün eşyası arabala-ra yükletilip kendi de he-men hazırlanan bir vapur -la Mudanya üzerinden Bur-sa'ya gönderildi..

Fehim Paşa'nın içi kan-ağlıyordu. İstanbul'da bir hükümdar gibi sürdüğü ha-yat, astığı astık, kestiği kestik sözüne uygun kötü-lükler geride kalıyordu.

Fehim Paşa, Bursa'dan Padişah'a yazacağı mektuplarla kendini affet-tireceğini ummaktaydı..

(Devamı haftaya)

Fehim Paşa'nın Bursa'ya sürülmesinde oturduğu Çekirge semtindeki konak (x) işaretli.

Mayk Hammer'in en heyecanlı macerası

8

-Ben seni ararım. . Nerede bulunursun kuzum?

-New-York'ta babamın ofisine telefon et. Oradaki sekretere bizim nerede olduğumuzu bilir, zira babam onunla her gün haberleşir. Şey, nereye gidiyorsun?

Cevap vermeden önce bir düşündüm, nihayet:

-Calvin Gray'i göreceğim. Madelin' i de yanımda götürüyorum. Seninle danslı bir yere gitmeyi çok isterdim ama, görürsün ya vazifeliyim.

-Calvin nerede oturuyor?

-Stamford civarında. Connecticut'da.

-Sahi mi? Bizim de Westport'da bir yerimiz var.

-Desene yollarda filan karşılaşabiliriz de. . diye güldüm ve onu kapıya kadar geçirdim. Andrea gibi bir içim sudan kolay ayrılmayı hiç istemiyordum. Ama şu an başka bir şey yapamazdım ki? Andrea çıktıktan sonra bir bardak viski yuvarladım ve telefonu açtım. Aradığım adamı bulana kadar üç numara çevirmem icap etti. Nihayet, konuşabildim:

-Merhaba Hamilton. . Ben Mayk. bir haberim var. Birkaç günlük seyahate çıkıyorum. Stamford'a en yakın alana gitmek için bir hususi tayyareye ihtiyacım var. Hazırlatıver, olur mu? Bir saate kadar meydana gelirim.

Telin öbür ucundan, büyük yardımcım cevap verdi:

-Hiç de büyük bir şey istemiyormuş - sun! Bir hususi tayyare ne?

-Dostum, senin ne kadar mahir olduğuna bilmesem bu işi mühimserdim.

-Reisicumhur da alana kadar zahmet edip seni teğyi etsin mi?

-Barak latifeyi Hamilton. . Biraz da malûmata ihtiyacım var. İyi, kötü ne bulursan topla, bana Stamford'a yetiştir. İsimleri söylüyorum. Not al! Kimyager Calvin Gray. Sennel hesabına çalışan Walter Devan adında biri ve Hobart Sennel'in kendisi ile kızı Andrea. Bunlar hakkında esaslı malûmat bekliyorum.

Telefonu kapadıktan sonra yatak oda-

ma geçtim, hafiften ısıklı çalarak küçük vazimimi topladım. Tekrar telefon çaldığında isim bitmişti. Ahizeyi elime aldım ve Madelin'in sesini duydum:

-Washington Tenis ve Ping-Pong Kulübü. .

Dedi. Bu aramızdaki parolaydı. Hemen cevap verdim:

-Hazırım, yavrum. Sen mi buraya gelirsin ben mi yukarı çıkayım?

-Bilmem. .

Madelin'in sesindeki acayıplık derhal dikkatimi çekmişti. Usulca sordum:

-Bir aksilik mi var? Yoksa, konuşamayacak mısın? Evet veya hayır de.

Madelin'in tekrar sesi duyulunca geniş bir nefes aldım. Şöyle dedi:

-Bir şey yok, konuşabilirim. Yalnızım da. . Mayk, babama telefon edip geleceği mizi haber vermek istedim, telefona cevap çıkmadı.

-Belki sinemaya veya arkadaşlarıyla bir yere gitmiştir.

-Babam geceleri katiyen sokağa çıkmaz. Üstelik, benim bu gece telefon edeceğimden önceden haberdardı. İmbirli' e ile görüşür görüşmez ona haber verecektim. Bunu bildiği halde sokağa çıkması imkânsız. Acaba beni fazla mı korkuttun Mayk?

Telefonu dinlerken arkamda bir ürperti hissettim, ensem karıncalanmaya başladı.

Armonk Hava Meydanındaki saate göre saatimi ayarladım. Hususi tayyarede geçen bir buçuk saatlik yolculuk esnasında ağzını açmamış olan tembihli pilot bizi bırakıp dönerken sadece "İyi şanslar" temennisinde bulundu. Adamın elini sıkıttım ve Madelin'in kolundan tutarak bekleyen boş taksilerden birine yürüdüm. Nihayet arabaya binip arkamıza yaslandığımızda Madelin için içini döktü:

-Ya babama bir şey oldu ise Mayk?

-Ne oldu ise oldu artık, yavrum. Bundan çabuk yetişmemize imkan yoktu ki! İşin kötüsü, henüz karşımızdaki düşmanların cinslerini bilmiyoruz. Sivil şahıslarsa,

ÖZET

Akşam vakti odamı dinleyen herifin kartvizitini tetkik ettirdim. Böyle bir şirket yoktu. Tahmin ettiğim gibi herif onlardan biriydi.

olamaz mı? Herkes için böyle bir icat istikbal demektir. Para için formülü elde etmek isterler. Seni kaçırp, şantaj yoluyla babamı konuşturur, veya babamı yakala - yıp zorla laf alırlar.

Madelin'in irkildiğini fark ettim:

-Ya casuslarsa?

Diye fışıldadı. Casuslarsa, laboratuvarı havaya uçuracaklarına, içine girip paraştırma yapıyorlardı. Onların istediği netice - dir. İşe mani olmak istemezler. Hem babam veya seni kaçırmayı işini de çoktan düşünmeleri lâzımdı. .

-Sabotajcılarla karşı karşıya olduğumuz belli.

Araba, asfalt yolu takip ediyordu. Nihayet, büyük bir demir kapıdan bahçenin ara-

masada bir de telefon duruyordu. Telefonun işleyip işlemediğini öğrenmek istedim ve ahizeyi kaldırıp rastgele bir numara çevirdim. Kulağıma uykulu, yabancı bir erkek sesi gelince, o an aklımda olanı söyleyiverdim.

-Arkadaş, ben Joe'yum. Temkinli olarsın, karın her şeyi çaktı.

Madelin odaya döndüğünde, telefonu kapatıyordum:

-Telefon işliyor. Hatta bozukluk yok.

Dedim. Madelin işaret etti:

-Benimle gel.

Yemek odasından mutfaka geçtik. Her taraf bomboştu ve tertemizdi.

-Baban yemek yemiş mi?

CANILAR YUVASI

Mayk'ın korkunç iki çete ile mücadelesi

ba yoluna girdik ve İngiliz stili, şatovari bir binanın önünde durduk. Evin perdele - ri arasından ışık sızdığını gören Madelin, buz kesilmiş avucunu elime dayadı. Adeta koşarak evin açık kapısından içeri girdik. Madelin'in sesi, sessizliği yarıdı:

-Baba. . Babacağım. .

Salondan oturma odasına geçtik, çantalarını bıraktık. Piyanonun üzerinde yanan ışıkla aydınlanan oda boştu. Madelin diğer odalara koşunca bir koltuğu oturup sigara yaktım ve bekledim. Burası, kitaplıklarla dolu erkekçe tertip edilmiş hoş bir istirahat odasıydı. Hiç bir dağınıklık göze çarpmamakla beraber, bazı yastıkların, örtülerin kırışıklığından burarlarda yeni oturulup kalkıldığı belli idi. Şömineye yakın alçak bir masada kül tabağına bırakılmış bir pipo dikkatimi çekti. Gittim yokladım. Pipo soğumuştı. İçilirken elden bırakılan bir piponun ne kadar zamanda soğuyabileceğini düşündüm. Aynı

Diye sordum.

-Anlayamam ki!

Dedi.

-Hizmetçiler nerede?

-Birkaç haftadır yanımızda yardım - cı yoktu, ben Washington'dan dönünce birisini bulacaktık. Yalnız, gitmeden önce eskiden yanımızda çalışan ve şimdi ev - lenmiş bir kızı buldum. Bize yakın oturdugundan evi temizleyip, yemek hazırlayacak ve geceleri evine dönecekti.

Mutfaktan çıktıktan sonra evin kütüphanesine geçtik. Burası kalın cilt kitaplarla kaplı dört duvar ortası uzun masalı ve bir sürü koltuklu ciddi bir oda idi.

Her tarafta hoş bir düzen hakim ol - masına rağmen kıza sordum:

-Bir şey farkettilen mi?

-Her zamanki gibi görünmüyor. Babam son derece tertiplidir.

(Devamı haftaya)

**Bir padişah, on sadrazam, birçok namı vezir
öldüren ve "Adem Ejderhası" diye anılan**

CELLAT KARA ALİ

On yedinci asır ortalarında İmparatorluk "Cellat - başısı, yirmi beş yıla yakın, İstanbul'un ayak bas- tığı yere ölüm götüren korkunç bir şöreti, uçur- duğu sayısız canların arasında bir padişah, ondan fazla Sadrazam, birçok namı vezir bulunan Kara Ali, cellat Usta Süleyman'ın çıraklarından idi. Aslının bir kipti olduğu kuvvetle tahmin edilebilir. Kendisini görenler tarafından "Adem ejderhası" diye tarif edilen bu adam, ilk şöretini, Dördüncü Murat'ın İstanbul'u dehşet içinde bırakmış amansız istibdat devrinde yap- mıştı. "Neuzibillah... çehresinde nur kalmamış zehir gibi" bir adamdı. Yaz kış, kolları sıvalı, baldır bacak çıplak, göğsü bağı açık gezerdi. Suçlu, masum genç, ihtiyar, haydut, vezir, âlim, Müslüman, Hristiyan, kadın erkek ayırt etmezdi, onun için kement geçirilecek bo- yun, satır çalınacak ense vardı.

Sokağa çıktığında sağ omuzundan çaprazlama asıl- mış bir yalın kılıç sallanır; kuşağının bir kenarında da yağlı kemendi görünürdü; bazen, bu korkunç tuvaletini kerpeten, buğu, çivi, buhur fitili, deri yüzecek ustura, demir tas, demir sünger, el ve ayak kiracak baltalar gibi işkence aletleri tamamlardı.

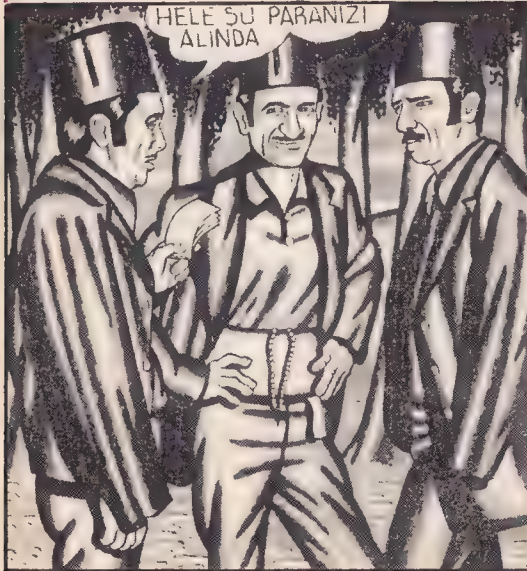
İdam edilen mahkûmun üzerindeki esvap ve çama- şır ile koynundan, kuşağından, cebinden ve kemerinden, çıkan eşyası ve parası, cellatların hakkı idi; bu zeytuni derili çingene pehlivan, soyduğu vezir ölümlerinin çama- şırlarını giyer, sırma işlemeli uçkur ve çevre, muras- sa kehribardan çubuk, murassa saat kullanırdı. Göz yaşlarına ve küfürlerle karşı aynı derecede kayıtsızdı, ellerindeki kan, adı bir kırmızı boyadan farksızdı, elle- rini ve satır-kılıcını "Cellat Çeşmesi"nde yamaklariye şakalaşarak yıkardı.

Büyük Şair Neff'i'yi, babihümayun karşısındaki odun- luktaki Kara Ali boğmuştu; na'şına taş bağlayarak Ahır - kapı sahilinden denize atan da o idi. Ölüm karşısın- da metin ve vakur olanlara karşı, vazifesini bütün cid- diyetiyle yapan bu müthiş "Cellat kendisini görünce şaş- kınlık ile çarpınanlara karşı da bazen kemendini "Şa - kacık"tan" atıverirdi.

Sultan İbrahim'in saltanatı, muhakkak ki, asrının büyük bir devlet adamı olan İstanbullu Ahmet Paşa'nın sadaretiyle yeniçeri ocağı ağalarının hazırladığı kanlı bir hükûmet da'besiyle yıkıldığı sırada, bu namı vezi- ri böyle, adeta şakalaşarak boğmuştu.

Boğduğu insanların ve uçurduğu başların sayısını unutan Kara Ali, yalnız Sultan İbrahim'in idamında ürk- müş, kaçmış, bir hükümdar boğmak istememişti.

Az sonra atlı -
ların yanındaydı -
lar, bu gibi alış -
verişlerin uzatıl -
ması lazımdır, he -
le bu gibi durum -
larda... Laz Os -
man selam sabah
bastırmadan he -
men atıldı. - Mali
dedi, mali tasta -
mamına getirdiniz
mi? Berikler baş -
larını salladılar..

Sallanan başlar
bir taraftanda en -
dişeli en dişeli ge -
rideki Ustura'ya
Arap'a, bu çam yar -
ması kabada yıla -
ra bakıyordu. Yok -
sa öyle şüpheli bir
soruya, sadece
baş sallamakla ce -
vap verilmezdi !!.
Laz Osman hemen
paraları or taya çı -
ka rdı.

Paraları kendi
sayarken kendi el -
leri titriyordu; hem
satıcı lar dan, hem
de kendi adamlar -
ından endişelen -
diği belli idi. Pa -
raları sayması
bittikten sonra,
kendi adamlarını
saydı. Birden dur -
du. Piç Mahmut
yoktu. Birden bir
telâştı kapladı et -
rafı...

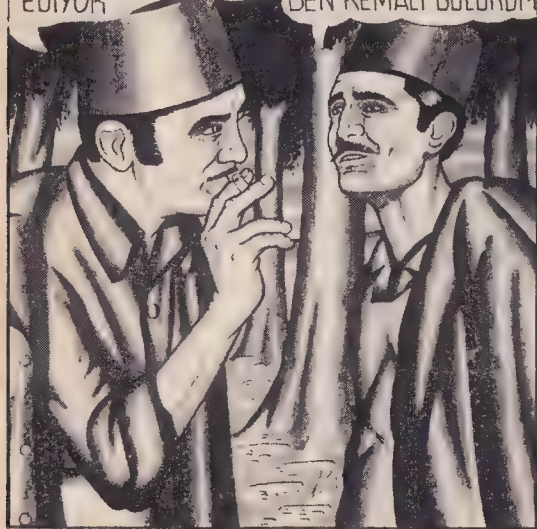
Herkes telaşlı
telaşlı etrafına
bakınırken, birden
bir ışık, bir alev
yükseldi ilerden. O
ne korkudur, hepsi -
nin yüreğini parça -
ladı bir anda. Laz
Osman-"Bu dü rzü
birilerine işaret
verdi "diye haykı -
rıyordu. -"Yerimi -
zi belirtti."

O ana kadar etrafındakilerin telâşlı davranışlarına bulaşmadan, sakin sakin duran Ustura Kemal birden parladı olduğu yerde. -"Bu deyyusun hesabını görmek boynuma borç" diye ormanın karanlıklarına doğru koşarken, Arap "Dur" diye haykırıyordu.

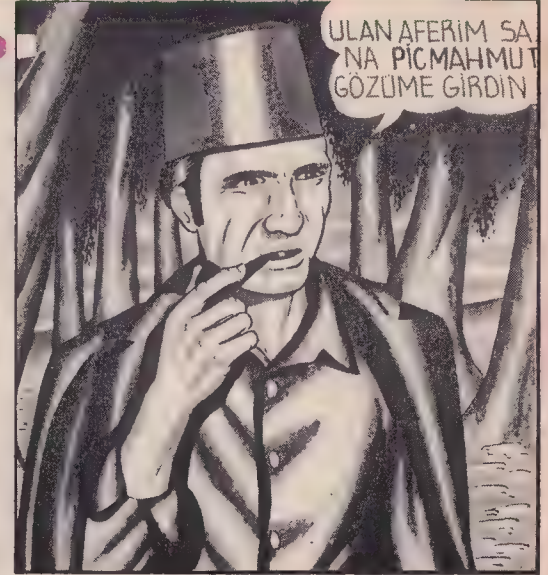
KEMAL DUR! BU DEYYUSUN HESABINI GÖRMÜK BOYNUMA BORÇ. BİLME... DİĞİN YERLERE GİTME KEMAL.

KEMALDE COÇUKLUK SEN MERAK ETME BEN KEMALİ BULURUM

Ustura Kemal'in kendilerini bırakıp Piç Mahmut'un peşinden ormana dalması, Laz Osman'ı büsbütün korkuya saldı, Çerkez Mahmut'un yanına geldiğinde sakin görünmeye çalışıyor, ama korkudan titriyordu... Ustura Kemal büyük bir eksikti...

Ormanın biraz ilerisinde başka bir grup daha vardı, grubun içinden birisi ileri doğru yürüdü, Uzun Ahmet göğsüne doğru ince bir alev sütununun yükseldiğini görmüştü. -"Aferin sana Piç Mahmut" dedi "Bundan sonrası bizim işimiz."

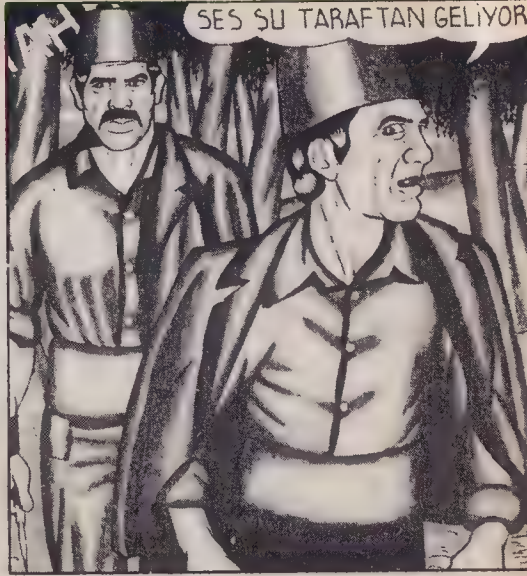
ULAN AFERİM SANA PİÇ MAH MUT GÖZÜME GİRDİN

USTURA KEMAL NAMUSSUZUYLA HESAPLAŞMA SİRAŞI GELDİ

Hepsi görmüşlerdi, Kolcu Raif ateşe tekrar tekrar baktı. -"Haydi arkadaşlar" dedi "Demiri tavında dövmek gerek, haydi yin yürüyün gidiyoruz." Bıçakçı Petraki derhal ceketi ni sağ omuzuna alıp... saçdirmasını sıyırmıştı bile.

Şimdi iyice ormanın içinde idiler, ilerdeki ateş azalmış, fakat ağaçların arasından hâlâ gözüküyordu. Birden bir canhıraş feryat doldurdu ormanın içini, ve alev aniden söndü, Piç Mahmut'un haykırması idi bu...

SES SU TARAFTAN GELİYOR

ULAN BU BİÇAKCI NAMUSSUZUNU DAMI PEŞİNİZE TAKTINIZ

Az sonra sönmüş alevin bulunduğu ufak açıklıkta idiler... Manzara berbat, Ustura Kemal Piç'i yakalamış, her iki kulağına da birer ustura atıp oracığa yığmıştı.. Ustura ayak seslerini duyunca birdendikildi. Karşısında Bıçakçı Petraki duruyordu.

Dönüp Kolcu Raff'e doğru:" Ulan Kolcu dedi, -" Taka taka bu keferayı mı taktınız peşime.." Kendisinden "Kefere" diye bahsedilen Bıçakçı Petraki'de en ufak bir hareket bile yoktu.. Mezar taşı gibi duruyordu herif. Kolcu biraz ileri çıktı...

ULAN USTURA SEN BU İŞE NEDEN BULASTIN SENİNLE BİR ALIP VEREMEDİĞİM YOKTU...

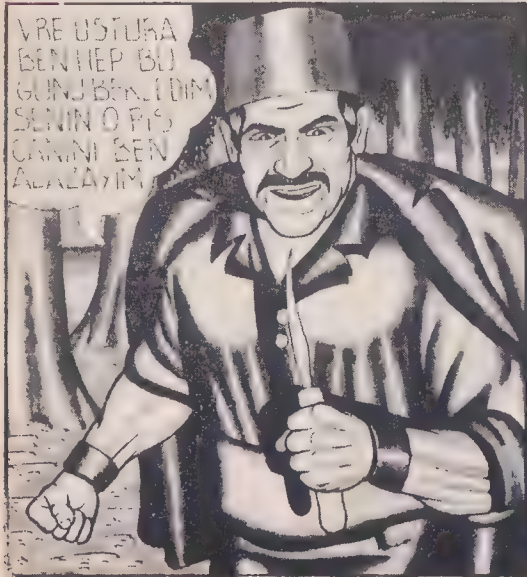
BİÇAKCI PETRAKİ NASIL OLSA SENİN İŞİNİ BİRKAC DAKİKADA TAMAMLAR.

Korkuyordu, köpek igibi korkuyordu ama, edepsizliği öylesine dilini sarmıştı ki, korku hissi gerilerde kalmıştı. -"Ulan Ustura" dedi... bıçakçıya sokulup. "Sen bu işe neye karıştın? Ama pişman olacaksın, Bıçakçı senin işini çabuk bitirir."

Ustura Kemal ormanın alaca karanlığı içinde pırıl pırılparlayan Usturası ile Bıçakçı Patrakı'yedoğruilerledi. Durdu ve: "Ulan Bıçakçı"dedi, "-Bak sana bir fırsat tanıyorum, bas git buradan." Hiç kimse yoktu etrafta..

ULAN BİÇAKÇI BAK SANA BİR FIRSAT TANIYORUM BAS GİT BURADAN.

VRE USTURA BENİ HEP BU GÜN BEKLEDİM SENİN O PİS CANINI BEN ALACAM.

Hangisi korkuyordu, orası belli değil, Bıçakçı'nın sesi kısık, fakat pürüzsüz çıkıyordu, battı balık yan gider hesabında idi, zaten elini kana bulamıştı bir kere, hani yakalansa da yine onu bekleyen ölümdü, dar ağacı idi.. - Vre Ustura dedi;

- Ben hep bu anı bekledim, o pis canını ben alacağım; -deşeceğim seni it soyu diye fırladı ileri, bir pırıldı uçuşta havada, abonoz bir ok gibi fırlayan saldırma Ustura Kemal'in koluna kadar savrulabilmişti ancak.

DESECEĞİM SENİ İT SOYU

AL SANA NAMUSSUZ

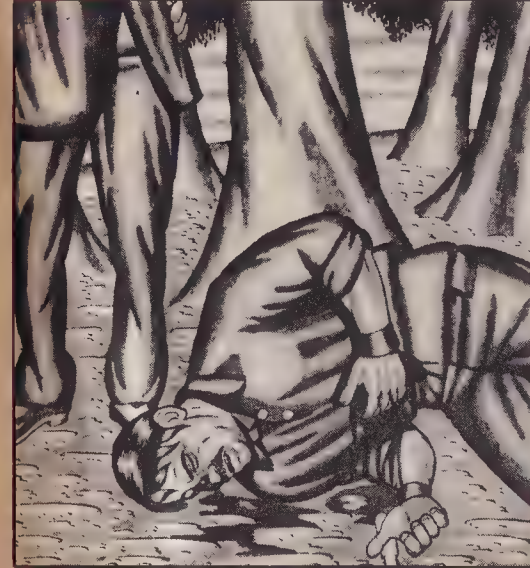
İlk hamlelerdeki kuvvet, ilk ataklardaki dikkat dağılmamıştı hâlâ dakikalar ilerliyor iki hasım birbirlerinin etrafında bedevi topu gibi dönüyorlardı. Hamleleri yapan Bıçakçı Petraki idi, uzun saldırmasını hâbiye savuruyordu Ustura'ya doğru...

Ustura Kemal neticesiz atakların adamı değildi; elindeki Ustura Petraki'nin saldırmasının yanında belki yarısı kadardı, Lâkin vurduğu gibi Bıçakçı'nın suratını, burnunu parçaladı, elindeki bıçak büyük olaydı, Petraki'nin kafasının kocağı muhakkaktı.

O anda ormanın içinden doğru şiddetli bir yaylın ateşi başladı; altı patlarlı, Amerikan Smit Vesson' ların patlamaları, menevişi Karadağ tabancalarının tarakalarına karışıyordu: Çerkez Mahmut güçbelâ bir çalılığa attı kendini

Ateş ne kadar sürdü bilinmez, çığlıklar haykırmalar kesilmiş, orman bir ölüm sessizliğine bürünmüştü.. Böylece saatler geçti, şafak söktü nihayet... Çerkez Mahmut gizlendiği yerden korka korka çıktı; öldürülmüşlerdi...

Laz, Osman, Arap Mehmet, Uzun Ahmet ölmüşlerdi, yürüdü, biraz ilerledi gitti; Manzara korkunçtu, Piç Mahmut'un yerde sadece kulakları duruyordu ama, koskoca Petraki mahfolmuştu, parampaşa suratının altında, karnı boydan boya yarılmıştı...

Ustura Kemal de biraz ilerde idi. Boş bulunup da patlayan silah seslerine seyirtince, an-sızın yemişti boşluğuna Bıçakçı Petrakinin saldırma-sını, yemişti ama, buna rağmen Petraki'yi haklamıştı. Çerkez Mahmut derhal Ustura' ya doğru koştu...

Çerkez Mahmut derhal bir at tedarik edip Ustura'yı evine taşıdı; köyün yaşlı cerrahı Bumin Efendi yarayı sararken: "Korkmayın " diyordu. "Yara derin değil, hem bıçak boşluğa girmiş, içerden hiç bir yeri parçalamamış, korkmayın"

İşin aslı hiç bir zaman duyulmadı anlaşılmadı İstan-bul'da, yalnız Bıçakçı Petraki'nin cesedi bulununca işler berbat olmuştu, Bunu yaptıran Laz Osman da öldüğüne göre, bütün kefare kabadayılar kan davalarını Üsküdar'a boğacaklardı.

İmam Ali Efendi'nin hiç huzuru

kalmamıştı Üsküdar kahvelerine harp meydanına dönecekti şimdi: "Allah encamımızı hayretsın" diyordu. "Başımızda bu zabıta varken, daha bin türlü müsubet çöreklenir başımızda. "...Bari bir an önce Ustura Kemal'i görsek aramızda..."

SON

**BİRİNCİ
MACERANIN
SONU**

JUDO

ÖĞRETİYORUZ

Yazan:
HAKKI KOŞAR

8

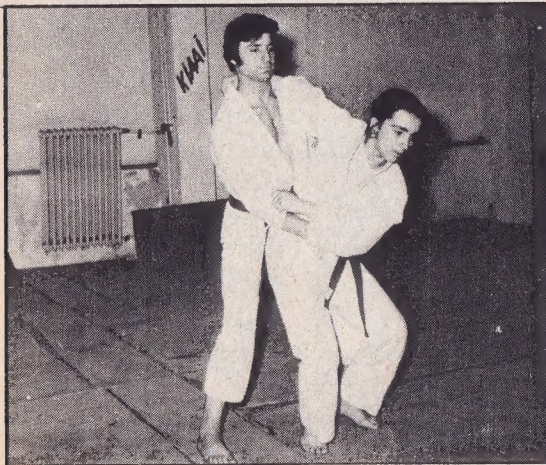
(Şekil:19)

UTSURI GOSHI

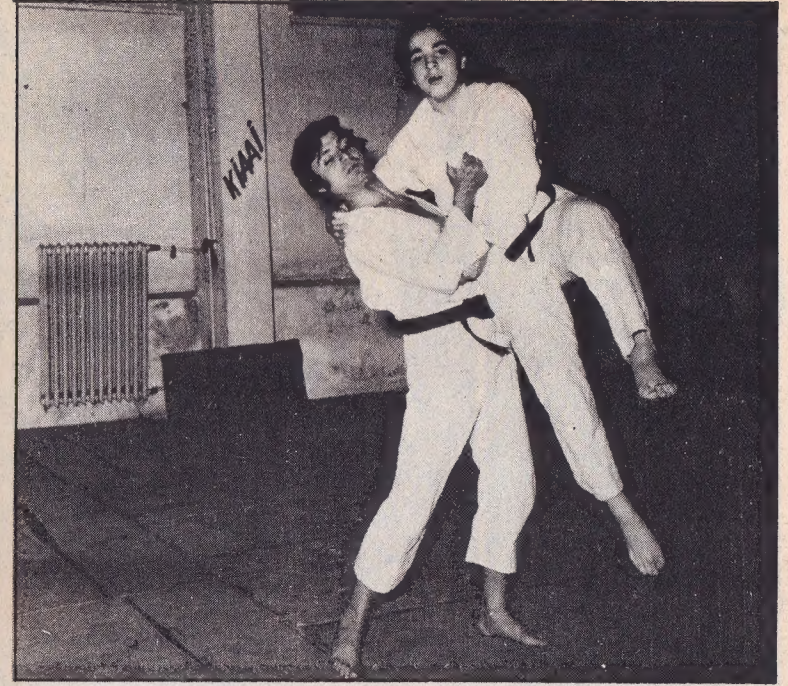
Şekil 19, 20, 21, 22, 23, 24'de görülen karşı teknik tamamen sürat ve atiklik misalidir.

Şekil 19'da Türkiye Şampiyonu Melek Örsü (A) rakibine (B) ye bir kalça tekniği uyguluyor. B ise aynı anda atik bir hareketle A'yı belden kaldırarak (Şekil 21'deki gibi) beline alıyor (Şekil 22) ve süratle yere savuruyor. (Şekil 23, 24),

Bu teknik kuvvet ve denge kontrolünü fazlasıyla gerektirmektedir.

(Şekil:20)

(Şekil:21)

(Şekil:22)

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Vahit BAŞEĞMEZ
Nazilli

● Sual-Judo sporunun ilk vatani Japonya' mı - dir? Kore' midir?

Cevap-Judo sporu - nun vatani Japonya' dan oradan Dünyaya yayıl - mıştır.

Serdar SARICA
Tekirdağ

● Sual-Judo sporunda halen 1 numaralı ülke hangisidir?

Cevap-Bu suale klas - man olarak cevap verilirse,Hollanda demek gerektir, sporun en çok yapıldığı ülkeler ise, Japonya, Kore, Hollanda Fransa ve Uzak Doğu ülkeleridir.

Nail GÖÇEKLI
Sivas

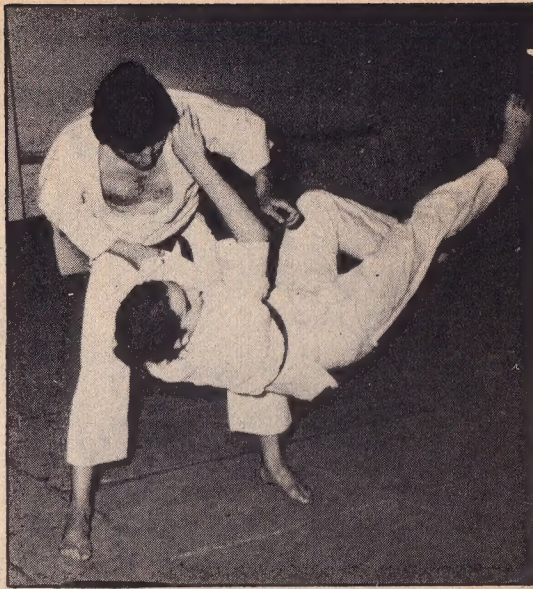
● Sual-Judoda hiç bir alet kullanılmış mıdır?

Cevap-Judo bir tek giysi ile vücudun kullanıldığı spordur.İlk günle - rinden bu yana judodasi rinden bu yana judoda si - lah el ayak ve zekadır.

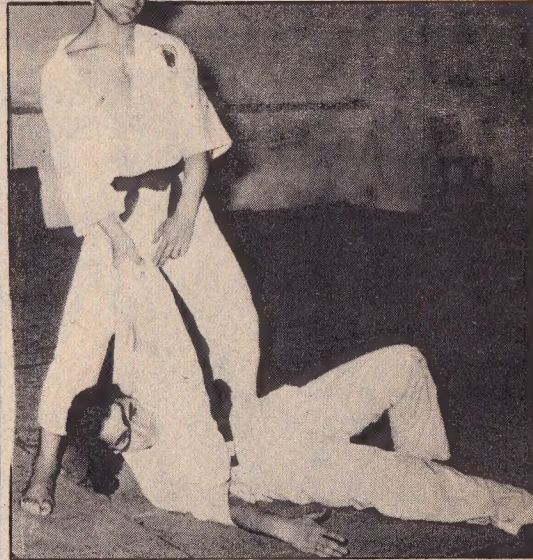
Muammer ÇEVİKÇE
Mersin

● Sual-Judoda derece neye göre verilir, nasıl gösterilir?

Cevap-Judoda dere - ce oyundaki yeteneğe göre verilir. Kuşak renkleri ile gösterilir ve bun - lara (Dan) denilir..

(Şekil :23)

(Şekil :24)

(Devamı Haftaya)

Bu haftaki hikâyemiz:

Beterin beteri var

Nasreddin Hocaya Akşehirli baş vur - dular:

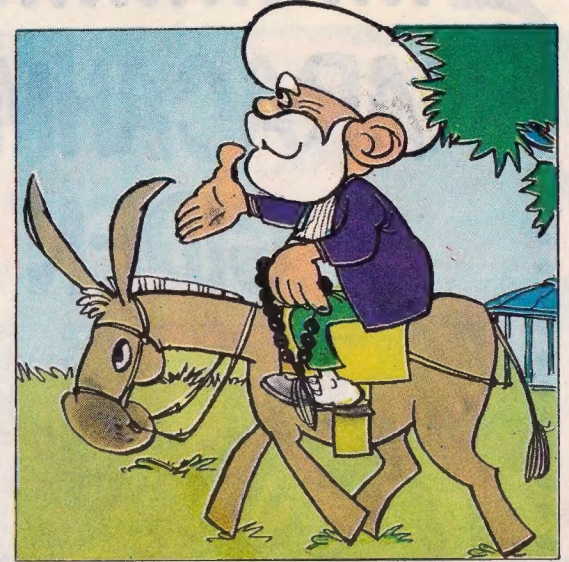
-Hoca, dediler, Ne o - lursa senden olur. Baş - mıza bir musibet geldi ki, bundan ancak sen kurtarabilirsin bizi. Hem sen, olur olmaz şeylerden korkma - yan, yüreği kazan kadar büyük bir kişisin. Kabadayı - lı - ı bu kez de göster..

Hoca, merakla sordu:

-Derdiniz ne ki?

Gelen Akşehirli bir - birinin yüzlerine baktılar önce. Timurlenk, Ankara Savaşı'nda Yıldırım Be - yazıd'ı esir etmiş, ordusu - nu dağıtmış, Anadolu' da ilerliyordu. Akşehir'e de gelmişti ünlü Tatar şehin - şah'ı.. Ve bugünkü modern savaşlarda kullanılan tank - lar yerine Timur'un or - dusunda filler vardı..

Fillerin beslenmesi i - se ayrı ve güç bir sorundu. Bu yaratıklar kolay doy - mazdı.. Timurlenk de fil - lerinden birisini besleme - leri ödevini, Akşehirli

vermişti.. Fakat Akşehir - liler, doymak bilmeyen bu fili bir türlü doyuramıyor, ellerine ne geçerse önüne götürüp bırakıyor, kendile - ri aç kalıyorlardı.

Akşehir'in ileri gelen - lerinden birisi Hoca' ya yakındı:

-İşte, dedi. Derdiniz, Timurlenk'in filini besle - mek işinden biz Akşehir - lileri kurtarman için Ti - murlenk'e başvurmanı is - tiyoruz..

Nasreddin Hoca:

-Peki, dedi. İsteğinizi yapacağım.. Ve herkesin korkudan titrediği Timurlenk'in huzuruna çıktım.. Tatar Şehinşah'ı, Hoca' - nın şöhretini duymuştu, O - nu, iyi karşıladı.. Hoş beş - ten sonra ziyaret nedeni - ni Hoca'dan sordu.. Hoca da:

-Bizim Akşehirli

üstünden şu filin beslen - mesi işini kaldırmanı is - temeye geldim, dedi.

Timur, gülümsedi:

-Yazık olsun şu Akşehir - lilerle.. İsteklerine ü - züldüm. Oysa ben, file iyi baktıklarını görerek sevi - niyordum.. Onlar, bir fili beslemekten aciz insan - lar mıdır Hoca? Niyetim, onlara birkaç fil daha gön - dermek ve beslemelerini Akşehirli'lerden istemek..

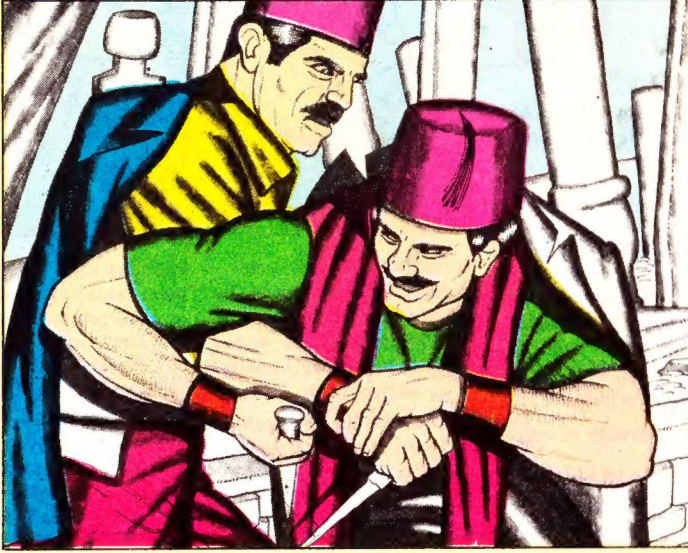
Hoca, hiç sesini çıkar - madı, Timur'dan izin iste - di ve yanından ayrıldı..

Akşehirli'ler, merak i - çinde, Hoca'nın dönüşünü bekliyorlardı.. Uzakta o - nu karşıladılar:

-Ne oldu Hoca?

-Timurlenk, şikâyeti - nizi öğrenince sizlere küs - tü. Korkarım ceza olsundu - ye başımız birkaç fil daha gönderirse, gelecek olan fil - ler, hepimizi site, süpürür,

KARACAHMET'E GİDEN YOL

USTURA KEMAL' in
Nefes kesen yeni macerasına
**HAFTAYA
BAŞLIYORUZ**

ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

31 Temmuz 1974 Çarşamba - Sayı: 8 - 100 Kuruş

